

Sygn. akt: I C 423/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Marta Burzyńska
Protokolant:	Dorota Głowacka

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2015 roku w Bielsku Podlaskim

na rozprawie

sprawy z powództwa E. K.

przeciwko A. K.

o ochronę naruszonego posiadania

oddala powództwo.

Sędzia

Sygn. akt I C 423/15

UZASADNIENIE

Powód E. K. wystąpił przeciwko pozwanemu A. K. z powództwem, w którym domagał się przywrócenia przez pozwanego posiadania części nieruchomości oznaczonej numerem geod. (...) położonej w Ż. oznaczonej na szkicu biegłego sądowego z zakresu geodezji D. S. w sprawie o sygn. akt (...), jako część pomiędzy granicą prawną, a granicą użytkowania.

Pozwany A. K. wnosił o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód E. K. i pozwany A. K. są braćmi. Bezsporne jest, że pozwany A. K. jest właścicielem nieruchomości rolnej położonej we wsi Ż. oznaczonej numerem geodezyjnym (...), natomiast powód E. K. jest właścicielem sąsiadującej działki o numerze geodezyjnym (...). Własność powyższych nieruchomości nabyli oni od swoich rodziców na mocy umowy przekazania gospodarstwa rolnego zawartej w formie aktu notarialnego w dniu 13 marca 1986 roku (akt notarialny k. 4-5). Gospodarstwo rolne rodziców stron zostało podzielone i fizycznie wyodrębnione działki przekazane zostały na rzecz synów A. i E. K.. Po przekazaniu gospodarstwa rolnego każdy z braci objął nieruchomości przekazane przez rodziców w posiadanie rozpoczął prowadzenie samodzielnego gospodarstwa rolnego. Powód E. K. obejmując w posiadanie działkę o numerze (...), objął też posiadanie część graniczącej z nią działki o nr (...) stanowiącej własność pozwanego A. K.. Na działce pozwanego istniały ogrodzenia posadowione jeszcze przez rodziców braci, które w

ich przekonaniu wyznaczały granice między działką (...). Na działce powoda znajdowała się obora, której ściana także w przekonaniu braci wyznaczała granice. Na przedłużeniu ściany obory ogrodzenie między działkami powoda i pozwanego miało postać muru betonowego, pomiędzy oborą i sadem miało postać stałego ogrodzenia z drewnianych sztachet i metalowych słupków na betonowym fundamencie, a na wysokości sadu miało postać nietrwałego ogrodzenia wybudowanego z drewnianych słupków i palików. Pomiedzy oborą, a betonowym ogrodzeniem powód wybudował płytę gnojową do składowania obornika. Wskutek konfliktów pomiędzy braćmi na tle granic przekazanych im przez rodziców nieruchomości rolnych, zostało przeprowadzone przed tutejszym Sądem postępowanie rozgraniczeniowe w sprawie o sygn. akt (...). W toku tego postępowania okazało się, że granice prawne między nieruchomościami o numerach geod. (...)i (...) nie pokrywają się z granicami użytkowania, gdyż powód użytkuje część działki o nr (...)stanowiącej własność pozwanego, a obora przekazana mu przez rodziców i wybudowana przez niego płyta gnojowa znajduje się częściowo na działce (...). Na potrzeby postępowania rozgraniczeniowego biegły sądowy z zakresu geodezji D. S.sporządził szkic sytuacyjny (kopia szkicu – k. 6) na której uwidocznili granicę prawną i granicę użytkowania między przedmiotowymi nieruchomościami, oznaczając odpowiednimi symbolami rodzaje ogrodzenia na granicy użytkowania. Prawomocne zakończenie postępowania rozgraniczeniowego nie wpłynęło na stan posiadania przez braci poszczególnych nieruchomości. Nadal powód E. K.korzystał z części działki (...)stanowiącej własność pozwanego do linii zaznaczonej na szkicu biegłego D. S.jako granica użytkowania. W 2009 roku pozwany A. K.rozebrał część ogrodzenia oznaczoną na szkicu biegłego jako „mur betonowy” i na jednej trzeciej części płyty gnojowej wybudowanej przez powoda, znajdującej się na działce (...)położył deski. W tym samym roku pozwany rozebrał ogrodzenie na wysokości sadu, które na szkicu biegłego jest oznaczone jako „ogrodzenia nietrwale”, wykarczował też drzewka owocowe, które rosły na części działki (...), zajmowanej do tamtej pory przez powoda. W 2013 roku pozwany A. K.rozebrał ogrodzenie między sadem i oborą, które na szkicu biegłego oznaczono jako „ogrodzenia trwałe”. W chwili zamknięcia rozprawy powód korzysta z obory i z części płyty gnojowej. Korzysta też z części działki (...)pozwanego w podobnych granicach jak wcześniej, gdyż mimo postawienia przez pozwanego nowego ogrodzenia, powód wychodzi poza to ogrodzenie i wykonuje różne czynności.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań powoda E. K.(k. 85, 82v), zeznań pozwanego A. K.(k. 85, 82v-83); zeznań świadków: W. K.(k. 83-83v), K. K.(k. 83v-84), B. K.(k. 84-84v), umowy przekazania gospodarstwa rolnego (k. 4-5) szkicu biegłego sądowego z zakresu geodezji D. S.(k. 6). Zeznania stron procesu i świadków zgodnie wskazywały, że do czasu działań podjętych przez pozwanego w 2009 i 2013 roku, polegających na zlikwidowaniu ogrodzeń oddzielających jego posesję od posesji powoda, powód korzystał z części działki (...)w sposób uwidoczniiony na szkicu biegłego sądowego z zakresu geodezji D. S.. Powód, pozwany i świadkowie zgodnie wskazywali, że pozwany usunął ogrodzenie betonowe i nietrwale ogrodzenie w sadzie w 2009 roku, a trwałe ogrodzenie między sadem i oborą w 2013 roku. Strony i świadkowie zgodnie zeznawali także, że powód do chwili obecnej korzysta z obory i płyty gnojowej, które częściowo znajdują się na działce (...). Wskazywali, że pozwany na części płyty składa deski, ale powód podkreślał, że pod płytą, na działce (...)znajduje się szambo, z którego w całości korzysta on sam. Wobec tego, iż zarówno strony, których interesy są sprzeczne, jak i świadkowie zgodnie opisywali zakres posiadania przez powoda działki (...), to ich zeznania stanowią w tej części bezstronną relację i mogą być przedmiotem prawidłowych ustaleń faktycznych. Zeznania stron i świadków różniły się co do tego, czy ogrodzenia postawione przez powoda w 2014 roku na pomiędzy oborą i sadem oraz na wysokości sadu, stoją na granicy prawnej, czy też nie, jednakże z zeznań świadka W. K., zeznań powoda i twierdzeń pozwanego wynika, że powód nadal korzysta z części działki (...). Dokumenty w postaci umowy przekazania gospodarstwa rolnego i szkicu sytuacyjnego biegłego sądowego D. S., nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest bezzasadne i zasługuje na oddalenie, albowiem roszczenie powoda o ochronę naruszonego posiadania wygasło.

Zgodnie z przepisem art. 344 kodeksu cywilnego przeciwko temu, kto samowolnie naruszył posiadanie, jak również przeciwko temu, na czyją korzyść naruszenie nastąpiło, przysługuje posiadaczowi roszczenie o przywrócenie stanu poprzedniego i o zaniechanie naruszeń. Roszczenie to nie jest zależne od dobrej wiary posiadacza ani od zgodności

posiadania ze stanem prawnym, chyba że prawomocne orzeczenie sądu lub innego powołanego do rozpoznawania spraw tego rodzaju organu państwowego stwierdziło, że stan posiadania powstały na skutek naruszenia jest zgodny z prawem. Roszczenie wygasa, jeżeli nie będzie dochodzone w ciągu roku od chwili naruszenia.

W myśl zaś art. 336 kodeksu cywilnego posiadaczem rzeczy jest zarówno ten, kto nią faktycznie włada jak właściciel (posiadacz samoistny), jak i ten, kto nią faktycznie włada jak użytkownik, zastawnik, najemca, dzierżawca lub mający inne prawo, z którym łączy się określone władztwo nad cudzą rzeczą (posiadacz zależny).

Poza sporem pozostawało, że powód był posiadaczem części nieruchomości o nr geod. (...) i że do naruszeń jego posiadania, z których wywodzi on niniejsze powództwo doszło w 2009 roku i w 2013 roku. Wobec faktu, iż powód nie wystąpił z roszczeniem o ochronę posiadania w ciągu roku od zaistnienia naruszeń, jego roszczenie o ochronę posiadania wygasło. I tak, roszczenie o przywrócenie posiadania naruszonego wskutek rozebrania w 2009 przez pozwanego ogrodzenia betonowego przy oborze i ogrodzenia nietrwalego w sadzie, wygasło najpóźniej z dniem 31 grudnia 2010 roku. Roszczenia z tytułu naruszonego posiadania w 2013 roku wygasło najpóźniej z dniem 31 grudnia 2014 roku. Wobec wygaśnięcia roszczenia powoda, jego powództwo należało oddalić.

Dodać należy, że powód nie wskazywał, aby w późniejszym czasie doszło do kolejnych naruszeń posiadania przez pozwanego, wręcz przeciwnie dowodził, że do chwili zamknięcia rozprawy jest w posiadaniu spornej części działki (...).

Mając na względzie powyższe okoliczności, na podstawie art. 344 § 2 kodeksu cywilnego, należało orzec jak w sentencji wyroku.

S ę d z i a